



ע"פ 61369/01/16 - צבי פינקלשטיין נגד עיריית הוד השרון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 61369-01-16 פינקלשטיין נ' עיריית הוד השרון
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מערער	צבי פינקלשטיין
נגד	
משיבה	עיריית הוד השרון

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בכפר סבא, בתיק ח"נ 24146-08-15 מיום 20.12.15, במסגרתו הרשיע את המערער בהעמדת רכב שבבעלותו (להלן: "**הרכב**"), במקום בו נאסרה החניה לפי החוק והאיסור מסומן על ידי תמרור (חניה באדום לבן) לפי סעיף 5(ג)(1) לחוק העזק להוד השרון (העמדת רכב וחנייתו) התנ"א-1991.

2. ביום 26.3.15 נרשם למערער דו"ח על עבירת חניה (להלן: "**הדו"ח**").

ביום 13.4.15 הגיש המערער בקשה לביטול הדו"ח ולאחר שנענה בשלילה, הגיש בקשה להישפט והוגש נגדו כתב האישום, מושא הערעור.

3. ביום 20.12.15 התקיים דיון בבית משפט קמא במהלכו הודה המערער כי החנה את רכבו במקום המסומן באדום לבן.

עם זאת טען המערער כי במקום חניית הרכב, אין איסור לחניה, נוכח הצבת תמרור על פיו החניה אסורה אך ורק על רכב שמשקלו עולה על 4 טון, אשר הרכב אינו בא בגדרו (להלן: "**התמרור**" ולהלן: "**הטענה הראשונה**").

כן טען המערער כי דין הדו"ח להתבטל, שכן נרשם אמנם לרכב שמספר הרישוי שלו תואם את הרכב בבעלותו



ואולם סוג הרכב שונה (להלן: "הטענה השניה").

4. בית משפט קמא דחה את שתי הטענות והרשיע את הנאשם על פי הודייתו וגזר עליו קנס בשיעור כפול מהמקורי, בסך של 500 ₪.

5. בדיון שלפני שב והעלה המערער את שתי הטענות ועתר לבית המשפט להורות על קבלת הערעור.

6. בהקשר לטענה הראשונה, לא חלקה ב"כ המשיבה, כי התמרור חל ממקום הצבתו. ואולם לטענתה, חלקו הארי של הרכב חנה לפני התמרור, בשטח בו נאסרה החניה בשל סימון אבני השפה באדום לבן ועל כן ואף מבלי להידרש לנימוקי הכרעת הדין בבית משפט קמא, הרשעת המערער במיוחס לו בדין יסודה.

ב"כ המשיבה סמכה ידיה על נימוקי בית משפט קמא בהקשר לטענה השניה ועתרה לבית המשפט לדחות את הערעור.

דין והכרעה

7. באשר לטענה הראשונה, נוכח אישורה של המשיבה כי התמרור חל ממקום הצבתו, נסובה גדר המחלוקת סביב שאלה עובדתית, באשר למקום חניית הרכב ביחס למקום הצבת התמרור.

8. בהליך בבית משפט קמא הוגשה כראיה מטעמו של המערער, התמונה נ/1 ונטען על ידו כי מקום חניית הרכב המצולם בה, משקף לאשורו את מקום חנית הרכב, במועד עריכת הדו"ח.

ב"כ המשיבה חלקה בבית משפט קמא על דברי המערער והציגה מטעמה את הדו"ח והתצלום הנלווה אליו, ת/1.

9. נוכח העובדה כי בהכרעת דינו יצא בית משפט קמא מכלל הנחה כי יש ממש בדברי המערער, בהקשר לתצלום נ/1, בחנתי את המחלוקת העובדתית, לאורו.

עיון בתמונה המקורית שהוגשה לבית משפט קמא, נ/1, העלה כי הרכב חונה לאחר המקום בו הוצב התמרור ועל כן אין עוררין, כי מצוי בתחום תחולתו.



בנסיבות אלה ומשמהותו של התמרור, איסור חניה על רכב שמשקלו עולה על 4 טון, אשר הרכב אינו בא בגדרו ולו מחמת הספק, לא ניתן לקבוע כי הוכחה במידה הדרושה בפלילים, העבירה מושא כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם בבית משפט קמא.

10. נוכח האמור, דין הערעור להתקבל גם בלא להידרש לטענה השניה ואני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו.

עותק מפסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.